

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Micháliku a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2011 v Bratislave v trestnej veci obžalovaného **M. B. a spol.**, pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného F. K. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku zo 14. septembra 2011, sp. zn. PK-1T 26/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného F. K. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku sa vedie pod sp. zn. PK-1T 26/2011, na základe obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 29. júna 2011, sp. zn. VII/2 Gv 16/10-612, trestné konanie o. i. aj proti obžalovanému F. K., a to pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. (**skutok č. 1/**), pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák., sčasti dokonaný, sčasti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. (**skutok č. 6/**) a obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 141

písm. a/ Tr. zák. (**skutok č. 10/**), ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

V priebehu hlavného pojednávania dňa 12. septembra 2011 podal obžalovaný F. K. prostredníctvom svojho obhajcu žiadosť o zmenu dôvodov väzby (č. l. 7577 spisu).

Uviedol v nej pritom, že v jeho prípade už v súčasnej dobe väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. nie je opodstatnený. Počas prípravného konania boli totiž už vypočutí všetci svedkovia, ktorých navrhuje prokurátor v obžalobe ako svedkov vypočuť, a teda možnosť ich ovplyvňovania už neexistuje. Podotkol tiež zároveň, že on sa nikdy nedopustil a ani len nepokúsil o kolúžnu činnosť.

Má za to, že v danom štádiu konania už ani nie je osoba, ktorú by teoreticky mohol ovplyvňovať, resp. na ktorú by mal iným spôsobom pôsobiť, keďže v období od vznesenia obvinenia boli vykonané výsluchy všetkých poškodených a svedkov, ako aj chránenej osoby, ktorej bolo pozastavené vznesenie obvinenia. Neexistuje tu teda čo i len jedna konkrétna skutočnosť, ktorá by riadne odôvodňovala hrozbu, dôvodnú obavu ovplyvňovania svedkov, spoluobvinených či iné marenie vyšetovania.

Napokon poukázal aj na obžalovaného I. K., ktorému bol väzobný dôvod podľa písm. b/ zrušený.

Na nasledujúcom hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. septembra 2011 upozornil obhajca obžalovaného v súvislosti s vyššie uvedeným tiež na tú skutočnosť, že výsluch obžalovaného pred súdom už bol realizovaný.

Intervanujúci prokurátor sa k predmetnej žiadosti vyjadril tak, že túto navrhuje zamietnuť.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku následne uznesením zo 14. septembra 2011, sp. zn. PK-1T 26/2011, rozhodol o tom, že podľa § 72 ods. 1 písm. c/ a § 79 ods. 2, ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného F. K. zo dňa 12. septembra 2011 o zmenu dôvodov väzby zamietla.

Proti uvedenému uzneseniu podal obžalovaný F. K. hneď po jeho vyhlásení sťažnosť (č. l. 7589 spisu).

Z jej písomného odôvodnenia pritom vyplýva, že táto bola podaná tak z dôvodu nesprávnosti výroku o zamietnutí žiadosti o zmenu dôvodov väzby, ako aj z dôvodu porušenia ustanovení o konaní, ktoré uzneseniu predchádzalo, nakoľko toto mohlo spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku uznesenia (§ 189 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por.).

Ďalej v podstate obžalovaný zopakoval dôvody už ním skôr uvedené v podanej žiadosti. Navyše okrem toho poukázal aj na výpoveď obžalovaného J. P. zo dňa 14. septembra 2011, v rámci ktorej tento uviedol, že ho pri páchaní žiadneho zo skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu nikdy nevidel a ani nemá vedomosť o tom, že by akýmkoľvek spôsobom bol zapojený do činnosti organizovanej skupiny, ako mu to obžaloba dáva za vinu.

Následne namietal i tú skutočnosť, že Špecializovaný trestný súd sa nevysporiadal s tým tvrdením, že ako dôvod kolúznej väzby nestačí iba nepodložené podozrenie z kolúzneho správania obžalovaného, ale toto podozrenie musí byť preukázané v konaní obžalovaného, ktorým by mal pôsobiť na konkrétnych svedkov alebo inak konkrétnym spôsobom mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie.

A napokon obžalovaný opätovne upozornil aj na tú skutočnosť, že obž. I. K. a B. Ž. bol väzobný dôvod podľa písm. b/ zrušený, s čím sa Špecializovaný trestný súd v napadnutom rozhodnutí vypořiadal iba s poukazom na charakter posudzovanej trestnej činnosti, čo je však podľa neho iba všeobecným tvrdením bez konkrétneho obsahu. Takéto povrchné odôvodnenie považuje za porušenie práva na spravodlivý proces.

Z dôvodov vyššie uvedených preto obžalovaný F. K. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Špecializovaného trestného súdu zrušil a dôvody väzby v jeho prípade zmenil tak, že väzobný dôvod podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por. naďalej nebude trvať.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol súdom prvého stupňa dňa 19. septembra 2011 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o sťažnosti obžalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistil, že sťažnosť je prípustná a bola podaná oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote. Na základe toho potom v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

V zmysle § 72 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa pod rozhodnutím o väzbe rozumie o.i. tiež rozhodnutie o zmene dôvodov väzby obvineného.

Podľa § 79 ods. 2 Tr. por. policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Sudca pre prípravné konanie tak koná iba pri rozhodovaní o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby alebo o zmene dôvodov väzby a pri rozhodovaní o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby podľa odseku 3. Ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Ak súd vyhlásil oslobodzujúci rozsudok, predseda senátu bezodkladne vydá príkaz na prepustenie obvineného z väzby s uvedením dôvodu prepustenia a uvedie túto okolnosť v zápisnici; takto postupuje predseda senátu aj vtedy, ak v súdnom konaní uplynula lehota väzby podľa § 76 ods. 6.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k takému záveru, že Špecializovaný trestný súd v Pezinku rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom. Tiež podľa jeho názoru totiž u obžalovaného F. K. aj naďalej trvajú všetky dôvody väzby, a teda i namietaný väzobný dôvod v zmysle § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Kolúzna väzba je i v danom štádiu konania opodstatnená, a to jednak vzhľadom na skutočnosti bližšie popísané už v predchádzajúcich väzobných rozhodnutiach ako i s ohľadom na okolnosti novo uvedené v napadnutom rozhodnutí. Z týchto pritom jednoznačne vyplýva dôvodná obava z kolúzneho správania obžalovaného.

Čo sa týka písomného odôvodnenia napadnutého uznesenia, tak toto považuje sťažnostný súd za správne a vyčerpávajúce, plne sa s ním stotožňuje, a preto naň v podrobnostiach odkazuje.

Zároveň však s ohľadom na námietky obžalovaného považuje za nevyhnutné upozorniť na určité skutočnosti. V prvom rade potom na to, že pre dané rozhodnutie o väzbe sa nevyžaduje, aby vina obžalovaného bola z doposiaľ zadovážených dôkazov jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Stačí totiž dôvodnosť podozrenia, že tento mal spáchať trestnú činnosť v rozsahu, v akom bola na neho podaná obžaloba. A táto v súčasnom štádiu konania existuje.

Pokiaľ ide pritom o výhrady sťažovateľa vo vzťahu k zrušeniu kolúzneho dôvodu väzby obžalovaným I. K. a B. Ž. poukazuje na tomu prislúchajúcu časť odôvodnenia rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. júla 2011, sp. zn. PK-1T 26/2011, v plnom rozsahu potvrdeného rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 26. júla 2011, sp. zn. 4 Tost 22/2011, kde je jasne uvedené, prečo práve iba v prípade týchto dvoch obžalovaných bol uvedený dôvod väzby zrušený.

A úplne na záver považuje tunajší súd za nevyhnutné upozorniť aj na menšie pochybenie, týkajúce sa výroku napadnutého rozhodnutia, ktoré však ale nemá žiadny vplyv na správnosť tohto rozhodnutia. Konkrétne ide o to, že ak Špecializovaný trestný súd v Pezinku použil ustanovenie § 79 ods. 3 Tr. por. bolo potrebné za tým zároveň dodať „per analogiam“, pretože toto bolo možné aplikovať v danom prípade len analogicky.

Uvedené ustanovenie totiž neupravuje priamo otázku žiadosti obvineného o zmenu dôvodov väzby - pre takýto konkrétny prípad právna úprava v Trestnom poriadku chýba - ale len prípad danému prípadu najbližšie podobný.

Na základe vyššie uvedených dôvodov rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je uvedené v enunciacie tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. septembra 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová